

Arrest

nr. 190 066 van 26 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Argentijnse nationaliteit te zijn en die beiden handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 14 april 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 juni 2015 dienden M.R. en de twee minderjarige kinderen M.F. en M.B.A. elk een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De arts-adviseur formuleerde op 17 juli 2015 drie medische adviezen, respectievelijk met betrekking tot eerste verzoeker M.R., en de minderjarige kinderen M.F. en M.B.A.

1.3. Op dezelfde dag wordt een beslissing genomen waarbij de aanvragen om machtiging tot verblijf onontvankelijk worden verklaard. De Raad merkt hierbij op dat de verschillende kopijen die zich in het administratief dossier bevinden telkens de namen vermelden van alle verzoekers, zodat niet blijkt dat het telkens gaat om onderscheiden individuele beslissingen.

1.4. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van eerste verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Ook in hoofde van tweede verzoekster en de minderjarige kinderen wordt een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

1.5. Met drie onderscheiden verzoekschriften d.d. 10 oktober 2015 dienden verzoekers beroep in tegen:

- De beslissing van 17 juli 2015 waarbij de aanvraag onontvankelijk werd verklaard;
- Het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 juli 2015 in hoofde van de eerste verzoekende partij;
- Het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 juli 2015 in hoofde van de tweede verzoekende partij en de minderjarige kinderen.

1.6. Met een arrest nr. 163 087 van 26 februari 2016 wordt de in [1.3.] genoemde beslissing vernietigd.

1.7. Met de arresten 163 088 en 163 090 van 26 februari 2016 worden de in [1.4.] genoemde bevelen om het grondgebied te verlaten vernietigd.

1.8. Op 13 september 2016 wordt de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23.06.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

We verwijzen naar het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 02.09.2016 (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt op dat de verzoeker op 17 oktober 2016 in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, zodat het op 14 april 2017 ingediende verzoekschrift onontvankelijk is *ratione temporis*.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekster inderdaad op 17 oktober 2016 in kennis werd gesteld van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard. Zij werd evenwel niet in kennis gesteld van het medisch advies van de arts-adviseur waar de bestreden beslissing op gesteund is en waar in de beslissing naar verwezen wordt. Het onderzoek van de arts-adviseur, dat de medische motivering bevat van de bestreden beslissing, had immers enkel betrekking op eerste verzoeker, zodat zij geen recht had op de gesloten omslag. Eerste verzoeker werd pas in kennis gesteld van de bestreden beslissing met medische motivering op 17 maart 2017.

Gelet op het feit dat de kennisgeving op 17 oktober 2016 onvolledig was en bijgevolg niet rechtsgeldig, is het beroep, ingediend op 14 april 2017 derhalve ontvankelijk. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Zij lichten het middel toe als volgt:

“EERSTE MIDDEL:

*- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM
- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER, §1 VREEMDELINGENWET
- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT*

1. Door het gezin werd een aanvraag ingediend tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op datum van 23 juni 2015.

Door de gemachtigde werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard op 17 juli 2015. Tegen deze beslissing werd op 12 oktober 2015 een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij arrest van 26 februari 2016 (nr. 163.087) in de zaak RvV 178 926 (kamer II) werd deze beslissing van de gemachtigde vernietigd.

De bestreden beslissing vormt de nieuwe beslissing, genomen n.a.v. de aanvraag door de verzoekende partij tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op datum van 23 juni 2015.

2. Door het gezin werden nieuwe documenten overgemaakt aan de verwerende partij ter actualisering van hun situatie na het arrest van uw Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 26 februari 2016 (nr. 163.087) in de zaak RvV 178 926 (kamer II).

Op 29 april 2016 werd door de raadsman van de verzoekende partij medische attesten van M. B. en M. F. overgemaakt aan de verwerende partij (stuk 3).

Op 7 juni 2016 werd door de raadsman van de verzoekende partij opnieuw medische attesten van M. B. en M. F. overgemaakt aan de verwerende partij (stuk 4).

Deze documenten worden niet betrokken in het medisch onderzoek, uitgevoerd door de arts-adviseur of de gemachtigde.

De verwerende partij dient nochtans alle feitelijke elementen waarvan zij kennis heeft of moet hebben te betrekken in haar oordeel en dit op een redelijke en zorgvuldige wijze, zoals vereist door het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Door deze medische elementen niet te betrekken in zijn oordeel, schendt de gemachtigde eveneens artikel 3 EVRM en artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Bovendien blijkt zelfs dat de arts-adviseur enkel rekening heeft gehouden met de medische situatie van de heer R. M., en niet met de medische problematiek van de kinderen: M. B en M. F.

Ook hierom schendt de bestreden beslissing artikel 3 EVRM, artikel 9ter Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”

3.1.2. Verzoekers voeren aan dat zij de aanvraag hebben aangevuld met nieuwe stukken nadat de eerdere onontvankelijkheidsbeslissing van 17 juli 2015 door de Raad werd vernietigd (arrest nr. 163 087 van 26 februari 2016). Zij voeren aan dat zij op 29 april 2016 en 17 juni 2016 nieuwe medische attesten hebben overgemaakt aan de verwerende partij. Deze aanvullende documenten zouden ten onrechte niet zijn betrokken in het medisch onderzoek van de arts-adviseur. Verzoekers voegen stukken met betrekking tot deze aanvullingen bij hun verzoekschrift.

Zoals blijkt uit de feitelijke gegevens van de zaak werden op 23 juni 2015 drie aanvragen ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in hoofde van de verzoekers M.R., M.F. en M.B. Voor elk van de drie aanvragers werd een afzonderlijk standaard medisch getuigschrift ingediend d.d. 12 juni 2015.

De Raad merkt voorafgaandelijk op dat het administratief dossier niet is geïnventariseerd en uit niet meer bestaat dan een bundel van ettelijke honderden bladzijden, waarvan een aantal stukken in veelvoud. Artikel 7 van het PR RvV legt aan de verwerende partij nochtans een duidelijke verplichting op het administratief dossier te inventariseren. De Raad merkt ook op dat een dossier dat duidelijk is gestructureerd, waarbij snel en ondubbelzinnig de historiek van de zaak en doorlopen procedurefasen kunnen worden achterhaald een uiting is van zorgvuldig bestuur en bijdraagt aan een correcte beoordeling van de zaak.

In casu vindt de Raad, na het zorgvuldig doorploegen van de stukken van het administratief dossier, verschillende kopieën terug van de beslissing van 17 juli 2015. Elk van deze afschriften draagt de naam van alle verzoekers, M.R., A.M.H., M.F. en M.B.

Uit de lezing van deze beslissing blijkt niet in hoofde van wie welke beslissing er werd genomen. Ook de verdere stukken van het administratief dossier verduidelijken niets ter zake.

Uit de lezing van het verzoekschrift van 10 oktober 2015 (rolnummer RvV 178 926), gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing(en) van 17 juli 2015, blijkt duidelijk dat verzoekers in die zaak grieven ontwikkelden, niet enkel in hoofde van eerste verzoeker, doch ook ten aanzien van de twee minderjarige kinderen – indieners, in het bijzonder met betrekking tot het eerste middel in die zaak. In het arrest nr. 163 087 van 26 februari 2016 wordt na de bespreking van het tweede en het derde middel – met betrekking tot de beoordeling van de aandoening van eerste verzoeker – besloten dat de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het tweede en derde middel en het eerste middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden. Aldus volgt uit de lezing van het arrest nr. 163 087 van 26 februari 2016 op dwingende wijze dat de vernietiging van “de” beslissing van 17 juli 2015 eveneens betrekking heeft op de aanvraag van de kinderen (derde en vierde verzoekers), vermits uit de gegrondheid van de middelen bleek dat de grieven met betrekking tot de aanvraag van de kinderen geen bespreking meer behoeften.

Aldus blijkt dat de Raad heeft vastgesteld dat er *in casu* slechts één beslissing werd genomen ten aanzien van alle aanvragers. Het gegeven dat in de nota met opmerkingen die werd ingediend in die zaak sprake is van drie onderscheiden beslissingen, doet geen afbreuk aan het feit dat uit de lezing van het arrest 163 087 werd vastgesteld dat de drie aanvragen werden beantwoord met een enkele beslissing. Daarenboven werden in de arresten 163 088 en 163 090 de verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten ten aanzien van elk van de verzoekers vernietigd, precies omwille van de vernietiging van “de” onontvankelijkheidsbeslissing in het arrest 163 087. Tegen geen van deze arresten werd een administratief cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, zodat deze arresten in kracht van gewijsde zijn gegaan.

Aldus volgt uit het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest 163 087 dat met de onontvankelijkheidsbeslissing van 17 juli 2015 de drie aanvragen werden beantwoord, zodat de verwerende partij er na vernietiging toe gehouden was een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot alle drie aanvragers.

Verzoekers dienen dan ook te worden bijgetreden in de mate zij aanvoeren dat de thans bestreden ongegrondheidsbeslissing van 13 september 2016 geen motivering bevat met betrekking tot de aandoening van M.F. en M.B., die eveneens een aanvraag indienden, des te meer nu blijkt dat verzoekers op 29 april 2016 aanvullende medische stukken indienden in hoofde van derde en vierde verzoeker.

In de nota met opmerkingen wordt geen verweer gevoerd ten aanzien van de aangevoerde middelen.

Het eerste middel dient dan ook in de aangegeven mate gegrond te worden verklaard.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT